

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/5/2016
Identifikačné číslo spisu:	8206920035
Dátum vydania rozhodnutia:	29.03.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Helena Haukvitzová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:8206920035.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Heleny Haukvitzovej a členov senátu JUDr. Sone Mesiarkinovej a JUDr. Mariána Sluka, PhD., v spore žalobcov 1/ E. V., bývajúcej v H., 2/ F. V., bývajúceho v H., proti žalovanej TOPTREND, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Továrenská 14, IČO: 35 876 115, zastúpenej advokátom JUDr. Ladislavom Sirankom, so sídlom v Bratislave, Vajnorská 89, o ochranu osobnosti a vyplatenie nemajetkovej ujmy, vedenom na Okresnom súde Bardejov pod sp.zn. 2C/14/2009, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 12. mája 2015 sp.zn. 10Co/61/2014, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a.

II. Žalobcovia 1/, 2/ majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením z 3. marca 2014, č.k. 2C/14/2009-173 uložil žalobcom 1/ a 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanej trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vo výške 2 564,51 € na účet právneho zástupcu žalovanej, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Rozhodol tak s odôvodnením, že rozsudkom Okresného súdu Bardejov z 18. októbra 2012 č.k. 2C/14/2009-142 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 25.septembra 2013 sp.zn. 10Co/108/2012-142, právoplatným dňa 8. novembra 2013, bola žaloba vo veci v celom rozsahu zamietnutá, preto uložil neúspešným žalobcom povinnosť nahradiť úspešnej žalovanej trovy konania v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. Proti tomuto rozhodnutiu podali odvolanie obaja žalobcovia.

2. Krajský súd v Prešove uznesením z 12. mája 2015 sp.zn. 10Co/61/2014 napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že nepriznal žalovanej náhradu trov konania (§ 220 O.s.p.) a žalobcom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd dospel k záveru, že pri rozhodovaní o náhrade trov konania boli splnené podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. Dôvody hodné osobitného zreteľa videl v správaní žalovanej, ktoré vyvolalo spor medzi stranami sporu. I keď

žalobcovia neboli v spore úspešní, bolo potrebné zohľadniť, že list žalovanej adresovaný žalobcom obsahoval nemiestne vyjadrenia a urážky na adresu žalobcov prekračujúce hranice slušnosti. Zástupca žalovanej sa žalobcom na pojednávaní ospravedlnil, čím nesporne uznal neadekvátnosť vyjadrení žalovanej spoločnosti voči žalobcom. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.

3. Uvedené rozhodnutie odvolacieho súdu napadla dovolaním žalovaná (ďalej aj „dovolateľka“), ktorého podanie odôvodnila ustanovením § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. (účastníkovi sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom). Uviedla, že rozhodnutím odvolacieho súdu boli porušené viaceré ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, medzi inými aj ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p., § 142 ods. 1 O.s.p. Odvolací súd jednostranne a nesprávne vyhodnotil dôkazy, pričom nevzal do úvahy skutočnosti rozhodujúce a podstatné. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia bolo vo vzťahu k aplikácii ustanovenia § 150 O.s.p. nedostatočné. Žiadala, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie tomuto súdu.

4. Žalobkyňa 1/ sa k podanému dovolaniu nevyjadrila.

5. Žalobca 2/ uviedol, že konanie odvolacieho súdu nebolo postihnuté vadou v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p., ani nedošlo z jeho strany k porušeniu žiadnych zákonných ustanovení, nedostatky v odôvodnení súdnych rozhodnutí nezakladajú procesnú vadu v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [(§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovanej je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP). Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

7. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t.j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 CSP (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované), a procesnú prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle ustanovení § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O.s.p.

8. Žalovaná dovolaním napadla zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu. Prípustnosť dovolania proti uzneseniam uvedeným v § 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p. výslovne vylučovalo ustanovenie § 239 ods. 3 O.s.p., ak išlo okrem iného o uznesenie o trovách konania. Keďže dovolanie v prejednávanej veci smeruje proti uzneseniu, ktorým odvolací súd rozhodol o trovách konania, jeho procesná prípustnosť je vylúčená ustanovením § 239 ods. 3 O.s.p.

9. Predmetné dovolanie by bolo prípustné len vtedy, ak by v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p. Žalovaná procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. netvrdila a ich existenciu nezistil ani dovolací súd, nepreukázaná bola tiež vada konania namietaná žalovanou (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.).

10. O procesnú vadu v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. išlo najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal strane sporu jej procesné práva priznané občianskym súdnym poriadkom [napríklad právo vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom (§ 41 O.s.p.), nazerať do spisu a robiť si z neho výpisy (§ 44 O.s.p.), vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým vykonaným dôkazom (§ 123 O.s.p.), byť predvolaný na súdne pojednávanie (§ 115 O.s.p.), na to, aby mu bol rozsudok doručený do vlastných rúk (§ 158 ods. 2 O.s.p.)].

11. Žalovaná v dovolaní výslovne tvrdila, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nedostatočne odôvodnené. K tejto námietke dovolací súd odkazuje na zjednocujúce stanovisko občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu z 3. decembra 2015 publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016, podľa ktorého nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá tzv. inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku.

12. Len v mimoriadnych a ojedinelých prípadoch mohla nepreskúmateľnosť rozhodnutia súdu zakladáť vadu v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p., a to napríklad ak rozhodnutie napadnuté opravným prostriedkom ako celok neobsahovalo vôbec žiadne odôvodnenie, prípadne vtedy, ak odôvodnenie malo také zásadné nedostatky, ktoré sa svojou povahou, intenzitou, významom a právnymi následkami blížila k „justičnému omylu“. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva totiž princíp právnej istoty môže ustúpiť iba výnimočne, a to za účelom zaistenia opravy základných väd alebo justičných omylov (pozri Ryabikh proti Rusku, rozsudok z roku 2003) a napravenia „väd najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“, ale nie z dôvodu právnej čistoty (pozri Sutyazhnik proti Rusku, rozsudok z roku 2009). Po preskúmaní spisu dovolací súd nezistil, že by v prejednávanej veci bol dôvod pre uplatnenie (ako výnimky) druhej vety stanoviska R 2/2016.

13. Zmeňujúce rozhodnutie odvolacieho súdu spĺňalo kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p. (§ 167 ods. 2 O.s.p.) z hľadiska formálnej štruktúry, obsahovalo zrozumiteľné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré bolo rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenené, ustanovenia, ktoré súd na vec aplikoval a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Námietky dovolateľky v tomto smere predstavovali skôr vyjadrenie jej nespokojnosti s rozhodnutím odvolacieho súdu, ktoré ale bez ďalšieho nepostačujú na založenie existencie vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. Dovolací súd zdôrazňuje, že pri posudzovaní splnenia požiadaviek na riadne odôvodnenie rozhodnutia, správnosť právnych záverov, ku ktorým súdy dospeli, nie je právne relevantná, lebo prípadne nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania nezakladá. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (napr. I. ÚS 188/06). Za procesnú vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľa.

14. Prípustnosť dovolania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. nezakladalo ani nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov ani nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu. V tomto smere najvyšší súd poukazuje na naďalej opodstatnené závery vyjadrené v judikátoch R 37/1993 a R 125/1999, R 42/1993, ako aj v rozhodnutiach najvyššieho súdu sp.zn. 1 Cdo 85/2010, 2 Cdo 29/2011, 3 Cdo 268/2012, 3 Cdo 108/2016, 2 Cdo 130/2011, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011, 7 Cdo 38/2012 a pre úplnosť poznamenáva, že do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky nepatrí právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj I. ÚS 97/97).

15. Námietky žalovanej o porušení ustanovení § 142 ods. 1 O.s.p. a § 150 ods. 1 O.s.p. odvolacím súdom, z hľadiska svojho obsahu smerujú voči právnemu posúdeniu veci. Právne posúdenie veci spočíva v činnosti súdu, pri ktorej zistený skutkový stav podriaďuje pod skutkovú podstatu príslušnej právnej normy (v danom prípade § 150 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.), na základe čoho dospieva k záveru, či sa právo prizná alebo neprizná. Touto činnosťou súdu ale nemohlo dôjsť k odňatiu možnosti účastníka konania pred súdom konať, lebo právnym posúdením veci sa mu neodnímala možnosť uplatnenia jeho procesných práv v konaní v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. (R 54/2012, R 43/2003).

16. V danom prípade prípustnosť dovolania žalovanej nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 O.s.p., ani

z ustanovenia § 237 ods. 1 O.s.p., preto najvyšší súd dovolanie odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP ako procesne neprípustné.

17. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

18. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.